

Canadell com a símptoma

"Ha utilitzat la presidència de la Cambra com una plataforma personal per impulsar la seva campanya a les primàries d'un partit i aconseguir un lloc destacat en una llista"

A Junts per Catalunya hi ha moltes, moltes persones competents, sensibles amb la realitat complexa del país, amb sentit institucional i amb esperit constructiu. Al partit de Puigdemont hi ha moltes persones amb gran intel·ligència política i visió estratègica. Per això crida l'atenció que el guanyador de les primàries sigui algú amb el perfil de Joan Canadell.

Canadell és un defensor històric de les tesis pseudohistòriques de l'Institut Nova Història. Tesis com la catalanitat de Colom, Cervantes, Da Vinci i fins i tot Marco Polo. A més, no se n'amaga de fer exhibició d'un nacionalisme, diguem-ho així, poc integrador, i antiespanyol. Una visió molt llunyana del sobiranisme plural i integrador, d'esperit republicà, que parteix de la voluntat de construir un país nou a partir de la diversitat d'identitats i cultures que hi ha a Catalunya.

Més enllà del seu perfil ideològic, en la seva trajectòria política no ha destacat precisament per ser una persona amb esperit de construir consensos. Canadell té el mèrit d'haver dilapidat en pocs mesos una important victòria tàctica de l'independentisme. Ell, cal dir-ho, fou el protagonista d'un dels grans cops d'audàcia que ha fet el moviment independentista els darrers anys amb la victòria a les eleccions a la Cambra de Comerç de Barcelona. Però un cop aconseguida una posició estratègica com aquesta, en lloc d'utilitzar-la en benefici de tothom, i amb voluntat de lideratge del conjunt del teixit productiu del país, el que ha fet ha sigut bàsicament utilitzar-la per fer partidisme de via estreta.

Fins al punt que ha utilitzat la presidència de la Cambra com una plataforma personal per impulsar la seva campanya a les primàries d'un partit i aconseguir un lloc destacat en una llista. Utilitzar les institucions amb aquest sectarisme desactiva totalment el potencial que podria haver tingut l'estratègia que el va portar a presidir la Cambra. I, de fet, aconsegueix precisament l'efecte contrari del que buscava, perquè aquesta actitud més que sumar, resta i empeteix.

Que algú amb aquest perfil ideològic i organitzatiu tingui una posició destacada a la llista de Junts per Catalunya és profundament desencoratjador. Entre altres coses perquè és un símptoma d'un problema en un dels principals espais polítics de l'independentisme. A la direcció de Junts per Catalunya hi ha gent amb molta capacitat i visió estratègica, començant pel seu secretari general, que és una persona de gran intel·ligència política.

Però potser per efecte de la repressió, o a conseqüència de les múltiples refundacions i escissions, i sobretot del trencament amb el PDECat, sembla que s'hi ha imposat (almenys en part) un perfil tan poc constructiu com aquest. Segurament el trencament amb el PDECat tindrà un cost electoral moderat per al partit de Puigdemont, però fa l'efecte que el cost en termes de quadres i solidesa organitzativa serà més gran. Aquesta inestabilitat la pagarà, crec, el conjunt de l'independentisme.